

Billy Graham versus Paulus

Friday Church News Notes, 1-10-2010, www.wayoflife.org

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling door M.V.

De Billy Graham Evangelistic Association, die gesticht werd in 1950, viert dit jaar zijn 60ste verjaardag. Een jaar eerder leidde Graham zijn eerste stedelijke crusade in Los Angeles. Zijn website annonceert: “Eenenzestig jaar geleden kwam een grote, ernstige, furieuze evangelist, bekend als Billy Graham, naar Los Angeles. De stad, de jonge man, en de koers van het Amerikaanse Christendom zou nooit meer dezelfde zijn” (“Celebrating Christ’s Work in the Canvas Cathedral”, BillyGraham.org, 24-9-2010). Deze uitspraak is waar. Billy Grahams onschriftuurlijke filosofie en diep compromis heeft het Christendom in onze tijd dramatisch veranderd.

Ik werd geboren in hetzelfde jaar dat Graham zijn Los Angeles crusade leidde. Opgegroeid in een Southern Baptist gezin, hoorde ik niets dan lovende woorden over de evangelist. Het was niet eerder dan toen ik gered werd, op 23-jarige leeftijd, dat ik een andere opinie vormde over Billy Graham. Als jonge christen leerde ik dat Jezus en de apostelen waarschuwden dat valse leraren en het compromis zouden toenemen doorheen het kerktijdperk en dat dit zou exploderen aan het eind van dit tijdperk. Ik leerde daarom dat ik erg voorzichtig moest zijn en alles aan de Schrift zou moeten toetsen. Wanneer Grahams bediening wordt getoetst aan Gods Woord, in plaats van aan de principes van het moderne evangelisme, blijkt dit miserabel te falen. Laten we daarom in het kort Billy Graham vergelijken met de apostel Paulus, de belangrijkste evangelist van de eerste eeuw.

Ten eerste: Paulus promoveerde zichzelf niet. Hij vormde geen bediening die genoemd was naar hemzelf, en hij verhief zichzelf niet (en stond niet toe dat anderen hem zouden verheffen) als iets groots.

Ten tweede: Paulus prees geen kettters. In plaats daarvan veroordeelde en vervloekte hij hen (zie b.v. Galaten 1:6-9). Graham daarentegen heeft talloze kettters geprezen, inbegrepen modernistische theologen en Rooms-katholieken prelaten. Dit gebeurde allemaal niet zomaar in een hoekje. Talloze voorbeelden kunnen gevonden worden in Grahams autobiografie: “Just As I Am”.

Ten derde: Paulus schudde nooit de hand van kettters die in de bediening stonden. Nergens vinden we een voorbeeld van Paulus die samenwerkt met Farizeeën, Sadduceeën of Judaïsten in een of ander soort van evangelische onderneming. Maar Billy heeft van zoiets een werkpraktijk gemaakt, en deze vervloekte oecumenische filosofie heeft het evangelicalisme helemaal doortrokken.

Ten vierde: Paulus gaf nooit bekeerlingen over aan kettters. Hij voedde hen zorgvuldig, in gezonde kerken. Billy, van de andere kant, heeft ontelbare zoekenden in de handen overgeleverd van wolven in schapenvacht. Al zo vroeg als op 21 september 1957 zei Graham in een interview met de *San Francisco News*: “Ieder die op onze meetings een beslissing maakt wordt later verwezen naar een lokale bedienaar, protestant, katholiek of joods.

Ten vijfde: Paulus moedigde mensen geenszins aan afgoden te aanbidden, maar Billy deed precies

dat. Op zijn reis naar Polen in 1979 stond Graham vóór een afgodisch schrijn van de Zwarte Madonna van Jasna Gora in Czestochowa en groette lachend de katholieke aanbidders die daar waren om Rome’s valse Maria als Koningin des Hemels te vereren. Een foto hiervan werd gepubliceerd in de februari-uitgave van *Decision* magazine, waarvan ik een paar jaar geleden een kopie verkreeg van het Graham Center at Wheaton College. Door te prediken in de katholieke kerken in Polen en door zijn bezoek aan het belangrijkste Maria-heiligdom van het land, en door de mensen niet te vertellen dat het Roomse evangelie vals is, en door voor te wenden dat de katholieke prelaten

en priesters medebroeders in het geloof zijn, bracht Graham massa's mensen in verwarring met betrekking tot de natuur van het echte Evangelie zelf.

Ten zesde: Paulus verwaterde zijn boodschap niet om een breder publiek te bereiken. Hij zei tot de ouderlingen in Efeze: "want ik heb niet nagelaten u heel de raad van God te verkondigen" (Handelingen 20:27). Billy, van de andere kant, predikt enkel het evangelie en weigert andere dingen te behandelen.

Ten zevende: Paulus dacht niet aan een andere weg tot redding. Hij predikte dat alle mensen die niet zijn wedergeboren door geloof in Christus "dood zijn door de misdaden en de zonden", "zonder hoop en zonder God" (Efez. 2:1, 12). Billy, van de andere kant, zei in een interview met *McCall's* magazine in januari 1978 dat hij niet langer gelooft dat "heidenen in verafgelegen landen verloren zijn en naar de hel gaan als zij niet het Evangelie van Jezus Christus horen". Hij herhaalde deze ketterij in 1985, 1993, en 1997.

Dit zijn maar enkele voorbeelden van dat Billy Graham tekortschiet als hij getoetst wordt in het licht van Gods Woord. Zijn evangelische bediening is geen nieuwtestamentische bediening, maar niemand schijnt het zich aan te trekken, en dat onderstreept de intensiteit van de afvalligheid vandaag.

(Further documentation for these statements can be found in the report "Billy Graham's Sad Disobedience", which is available at the Way of Life web site.)

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm